

מ"ת 38520/06/16 - מדינת ישראל נגד לירז רז

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
מ"ת 38520-06-16 מדינת ישראל נ' רז(עציר)

לפני: כבוד השופט מאיר יפרח

המבקשת
נ ג ד
המשיבה
מדינת ישראל
לירז רז (עציר)

תאריך הישיבה:
כ"ה אב תשע"ו (29 אוגוסט 2016)
כ"ה אב תשע"ו (29 אוגוסט 2016)
בשם המבקשת: עו"ד צלי
פלגבשם המשיבה: עו"ד
עמית ב
בשם המבקשת:
בשם המשיבה:
עו"ד צלי פלג
עו"ד עמית בר

החלטה

נגד המשיבה הוגש כתב אישום המייחס לה, בעיקרם של דברים, מאות עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, וכן ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הלבנת הון, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות. יוטעם כבר כאן כי אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה (עמ' 10 שורה 21, עמ' 11 שורה 9 לפרוטוקול)

על פי המיוחס למשיבה, הפעילה היא תוכנית הונאה מתוחכמת וסדורה כלפי אנשי עימם יצרה קשר ידידות, למטרות ביצוע העבירות. כל זאת - תוך ניצול היותה עיוורת ועל מנת לרכוש את אמונם.

המשיבה הציגה בפני קורבנותיה מצגי שווא כוזבים, בין היתר שהיא אשת עסקים בעלת חברה מצליחה בתחום הנדל"ן, שהיא עובדת ברשות מקרקעי ישראל, שהיא שמאית מקרקעין, שהיא בעלת היתר מיוחד להגשת הצעות במכרזים שמפרסם הכנ"ר ובעלת קשרים עסקיים ענפים. בהסתמך על מצגי שווא אלה, קיבלה המשיבה מקורבנותיה סכומי כסף העולים על 3 מיליון ₪, על מנת שישמשו כביכול להגשת הצעות למכרזים שבדחה ועסקאות רכישה ושותפות פיקטיביות בקרקעות. חרף עיוורונה, שלחה המשיבה לקורבנותיה מכתבים שזייפה הנחזים להיות על נייר מכתבים של הכנ"ר ומטעמו, החתימה אותם על חוזים כוזבים לרכישת נכסי מקרקעין, לשותפות עסקית או להצעות במכרזים בדויים ואף על הסכמי סודיות חמורים. עבירות אלה בוצעו בתיאום תוך שהמשיבה קיימה פגישות בבנייני משרדים יוקרתיים בתל אביב (בניין אלקטרה" ומגדלי עזריאלי), השתמשה ברכב מפואר נהוג על ידי נהג כשלצידה עוזרת אישית. העבירות בוצעו שעה

שהמשיבה נתונה תחת צו כינוס נכסים. היא נמנעה ממתן דיווח על פעילותה העיסוקית ועל הכנסותיה למנהל הממונה.

המבקשת עותרת למעצר המשיבה עד תום ההליכים. עילת המעצר האחת, מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, היא מסוכנותה של המשיבה לציבור ולרכושו, כנלמד מהתנהגותה נושא כתב האישום, מן התכנון קר הרוח של העבירות, תיחכומן, משכן, היקפן והעדר החמלה על קורבנותיה כולל אנשים קשי יום שהעסיקה וכן חייל צה"ל שאיבד את מאור עיניו במבצע "צוק איתן". עילה נוספת למעצר המבוקש נעוצה בסעיף 21(א)(1)(א) לחוק, שכן קיים יסוד סביר לחשש שאם תשוחרר, תנסה לשבש הליכים ולהתחמק מאימת הדין, כעולה הן מהיקף זיוף המסמכים בידיה (לרבות מכרזים, חוזי מכר מקרקעין ומסמכים רשמיים של מדינת ישראל).

נגד המשיבה הוגש בעבר כתב אישום המייחס לה עבירות של קבלת דבר במרמה (ת"פ (שלום אילת) 21065-01-12. המשיבה הורשעה בעבירות אלה והכרעת הדין הוקראה באוזניה ביום 23.6.16, תוך כדי מעצרה בתיק דנן. העיון בהכרעת הדין מלמד כי המשיבה טרחה שלא להתייצב לדיוני הוכחות ואף שהכרעת הדין נחתמה ביום 18.1.16, לא התייצבה המשיבה לשימוע הכרעת הדין על אף זימונה כדין, כך שלא היה מנוס מדחיות רבות של מועד שימוע הכרעת הדין.

בנסיבות אלה, ובשים לב לסכומי הכסף שהוציאה המשיבה במרמה מקורבנותיה, קיים חשש שהמשיבה תימלט מאימת הדין. המבקשת סבורה כי בהינתן האמור - אין חלופה שתבטיח את מטרות המעצר וכלן - יש לעצור המשיבה עד תום ההליכים.

תסקיר של שירות המבחן שהוגש ביום 22.8.16, מצביע על כך שחלופת המעצר שהוצעה (מעצר בית מלא בפיקוח אם המשיבה), אינה יכולה לבוא בחשבון. בתסקיר נאמר כי באשר להערכת הסיכון - התרשמה עורכת התסקיר מנטיית המשיבה למניפולטיביות, תוך הפעלת תיחכום ויכולת ליצירת אינטראקציה אנושית כדרך להשגת ערך, קושי בבקשת עזרה וחשיפת חולשה והיקף מעשיה המהווים גורמים מגבירי סיכון. גורמים מפחיתי סיכון נמצאו בתובנתה הראשונית של המשיבה לכשלים בהתנהגותה ועצם פרסם והצפת כישלונה ומעשיה. עורכת התסקיר ציינה כי "קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות בתחום המרמה וכן קיים חשש לשיבוש הליכי משפט. לשם איון רמת הסיכון, זקוקה המשיבה לחלופה הרמטית ורציפה, אשר תמנע ממנה כל נגישות לאמצעי מדיה ותקשורת נתונים ... בבואנו לגבש המלצתנו, לאור הערכת הסיכון הגבוהה להישנות עבירה והחשש משיבוש הליכי משפט, אנו סבורים כי יהיה קושי לאכוף הגבלת שימוש באמצעי מדיה ותקשורת נתונים ולפקח על התנהלותה בהיותה בחלופת מעצר. בנוסף, להערכתנו ולפי התרשמותנו מסגנון ואוחר חייה, תתקשה להימצא במצב של חוסר מעש מלא ולאורך זמן במסגרת מעצר בית. נוכח האמור לעיל, אנו מעריכים כי חלופת מעצר תתקשה לאיין את רמת הסיכון ולפיכך איננו באים בהמלצה על שיחרורה של לירז".

הסניגור סבר בטיעונו כי החשש שהביעה המבקשת מפני שיבוש הליכים על ידי המשיבה, אינו חשש מבוסס ומכל מקום - לא הובאה ראיה שכוחה עימה לאשש חשש כאמור. אשר לאי התייצבות המשיבה לדיונים שנקבעו בבית משפט השלום באילת, אין קשר בין אי ההתייצבות לבין מסוכנות כלשהי של המשיבה, מה גם שאם תהייה המשיבה נתונה במעצר בית, תגיע היא לדיונים בתיק דנן.

מעצר בית, ככל שיתאשר, ימנע מן המשיבה אפשרות לצאת ממנו ולהתייצב במשרדים יוקרתיים בתל אביב ולעשות שימוש ברכב מפואר, שהלא היא תהא בפיקוח מלא. פיקוח זה יעקר כל חשש הנשקף מן המשיבה להישנות העבירות. עיוורונה של המשיבה מפחית אף הוא את מסוכנותה, שכן היא לא תוכל לצאת לבד ממקום מעצרה. זאת ועוד, במקרים של עבירות חמורות בהרבה, לא נתבקש מעצר עד תום ההליכים ואין עילה לבקשה כזו בענייננו.

לאחר שמיעת טענות הצדדים והעיון בכתב האישום ובתסקיר, אני סבור כי המבקשת הרימה את הנטל המוטל עליה בשלב זה של הדין, להראות כי **מסוכנותה** של המשיבה והחשש מפני "חזרה לשגרה" מצידה, אינם קלוטים מן האוויר אלא יש להם בית אחיזה במציאות וכי בעטיים - לא ניתן לשחרר המשיבה לחלופת מעצר, בעיקר מפאת כך שהיה זה קשה ביותר לאכוף על המשיבה הימנעות משימוש באמצעי תקשורת נתונים, מה גם שעל פי הערכת שירות המבחן, אורח חיי המשיבה הוא כזה שלא יאפשר לה ישיבה באפס מעש לפרק זמן ארוך בהיותה במעצר בית.

אכן, עבירות רכוש אינן מקימות **חזקה** בדבר מסוכנות העברין. חזקה זו נתייחדה בדין למגוון מצומצם של עבירות, כמפורט בסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק. אולם, גם ללא היזקקות לחזקה, המעיין בכתב האישום יבין עד מהרה את מידת הסיכון הנשקף מן המשיבה אם היא לא תהא נתונה בפיקוח הדוק. תיחכומה של המשיבה וכישוריה הוורבליים, אשר שימשו אותה ליצירת קשר עם קורבנותיה, אשר לא כולם היו מוכרים לה, יוכלו לשמש אותה אף כלפי מפקחיה המוצעים (והם בני משפחתה הקרובה). חשש זה מתעצם נוכח העובדה שהמבקשת הסכימה לבקשת המשיבה להחזיר לה את המחשב המיוחד המשמש אותה (בקשה מס' 3, החלטה מיום 25.7.16 מפי כב' השופט שגיא).

לחשש מפני המסוכנות האמורה, מצטרף חשש נוסף שזכרו **לא בא** בתסקיר המעצר: המשיבה תעשה כל שביכולתה לחמוק מן הדין. המשיבה הצליחה להראות כי כוחה רב לה (גם) בכך. המשיבה נמנעה, כזכור, מהתייצבות למשפטה בבית משפט השלום באילת, פעם אחר פעם ואף צווי הבאה שהוצאו נגדה - העלו חרס (עמ' 30 לפרוטוקול בת"פ 21065-01-12 הנ"ל). היעדרותה השיטתית של המשיבה מן הדיונים הללו, שעל אודותיהם ידעה לפחות מפי סניגורה בהליך הנזכר, הביאה לידי כך שהכרעת דין שאמורה הייתה להינתן בחודש נובמבר 2015, ניתנה רק בחודש יוני 2016. עובדה זו יוצקת תוכן של ממש לאפשרות שגם הפעם תפעל היא כדי לחמוק מן הדין, אם לא תהא במעצר. והרי הדברים הם קל וחומר: אם נמנעה המשיבה משך עת רבה מהתייצבות למשפטה בגין שלוש עבירות של קבלת דבר במרמה, בסכום של כ- 10,000 ₪ (ואזכיר כי צווי הבאה שהוצאו נגד המשיבה - לא הועילו והמשטרה לא הצליחה לאתר אותה), מה יניע את המשיבה **שלא לחמוק** מן ההליך הנוכחי, שבו מיוחסות לה **מאות** עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (220 עבירות וכן ריבוי מקרים, אשר לא ידוע במדויק מה מספרם), בהיקף של **3 מיליון ₪**? כיצד ניתן יהא לוודא כי הפעם לא תנקוט בדרך זו של התחמקות ותתייצב למשפטה? המשיבה לא הניחה את דעתי כי ניתן לאיין או להפחית משמעותית את החשש האמור ואף נתון זה חובר את יתר הנתונים המצביעים על המסוכנות הנובעת מתייחוס התנהגות המשיבה אם לא תהייה נתונה במשמורת.

על כן, דעתי היא כי אין חלופה אשר תבטיח את השגת מטרת מעצרה של המשיבה, פרט להימצאה במעצר ממש.

אני נעתר אפוא לבקשה ומורה על מעצר המשיבה עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ה אב תשע"ו 29 אוגוסט 2016, במעמד הצדדים.